МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

метрія, ультразвукове дослідження внутрішніх органів (УЗД), визначення Helicobacter pylori за допомогою дихального Хелік-тесту.

Результати. Обстежені пацієнти були розподілені на 2 групи. 1 група – пацієнти з ВХДПК Нр-позитивна – 69 осіб, 2 група – з ВХДПК Нр-негативна – 31осіб. Аналіз показав, що в 1 групі больовий та диспептичний синдроми спостерігалися у всіх пацієнтів, астено-невротичний – у 51.У 60 пацієнтів обтяжений спадковий анамнез. Ендоскопічно у половини пацієнтів спостерігалась виразка середніх розмірів. У пацієнтів 2 групи з ВХДПК Нр-негативною у 30% спостерігався больовий синдром, а симптоми диспептичного синдрому (печія, нудота) – у 25 пацієнтів. ВХДПК у всіх була виявлена вперше. Вік обстежуваних становив 20-38 років. Практично у всіх хворих були присутні прояви антено-невротичного синдрому. Згідно аналізів даних ендоскопії в обох групах виявлено дуодено-гастральний рефлюкс. Спостерігалися зі сторони УЗД внутрішніх органів такі зміни, як ознаки холециститу, які частіше були присутні у пацієнтів 1 групи. У 2 пацієнтів з допомогою імуноферментного аналізу, визначення Helicobacter pylori проводилося, але не проводилися контрольні обстеження після терапії.

Висновки. Згідно аналізу отриманих даних можна стверджувати про те, що значно ширшим спектром симптомів і важчим перебігом захворювання представлені пацієнти 1 клінічної групи . Більша частина пацієнтів, у яких тривалість захворювання довша і частота ендоскопічних обстежень більша, на жаль, не визначали Helicobacter pylori і це в свою чергу призводило до невідповідного лікування і було одним із чинників частих рецидивів.

ПОКАЗНИКИ ЛІПІДОГРАМИ У ХВОРИХ НА АРТЕРІАЛЬНУ ГІПЕРТЕНЗІЮ ЗАЛЕЖНО ВІД ГЕНОТИПУ ЗА С825Т ПОЛІМОРФІЗМОМ ГЕНА β3-СУБОДИНИЦІ G-БІЛКА

Моісеєнко І.О., Загребельна А.О.

Сумський державний університет, кафедра внутрішньої медицини післядипломної освіти

Порушення ліпідного обміну є важливим фактором ризику розвитку серцево-судинних захворювань. Чинниками, що їх визначають є артеріальна гіпертензія (АГ), підвищення показників загального холестерину (ХС), тригліцеридів (ТГ), холестерину ліпопротеїдів низької щільності (ХС ЛПНЩ) та зниження холестерину ліпопротеїдів високої щільності (ХС ЛПВЩ). Встановлено, що генетична детермінація порушення ліпідного обміну зумовлена поліморфізмом генів, одним з яких є С825Т поліморфізм гена β3-субодиниці G-білка (GNB3). За даними літератури, наявність Т алеля у генотипі асоціюється з більш атерогенним складом плазми крові.

Мета дослідження. Визначити показники ліпідограми у хворих на АГ залежно від С825Т поліморфізму гена GNB3.

Матеріали та методи дослідження. Обстежено 155 хворих на АГ. Використовували клінічні, лабораторні та інструментальні методи дослідження. Визначення С825Т поліморфізму гена GNB3 проводили методом полімеразної ланцюгової реакції з подальшим аналізом рестрикційних фрагментів. Статистична обробка результатів дослідження проводилась за допомогою програми SPSS 21.

Отримані результати. Встановлено, що вміст ХС у хворих на АГ з СС генотипом склав 3,9 (3,2−4,6) ммоль/л, СТ − 4,1 (3,5−5,1) ммоль/л та ТТ − 5,1 (4,3−5,9) ммоль/л (p = 0,003); ТГ − 0,94 (0,74−1,52) ммоль/л, 1,21 (0,87−1,98) ммоль/л та 1,5 (1,08−2,08) ммоль/л відповідно (p = 0,044); ХС ЛПНЩ − 2,44 (1,56−2,76) ммоль/л, 2,54 (1,87−3,52) ммоль/л та 3,2 (2,59−3,81) ммоль/л відповідно (p = 0,002); ХС ЛПВЩ − 1,14 (0,95−1,2) ммоль/л, 1,09 (0,96−1,2) ммоль/л та 1,14 (1,01−1,2) ммоль/л відповідно (p = 0,522) .

Таким чином, у носіїв ТТ генотипу рівень ХС був на 24 % та 20 % вищий, ніж у носіїв СТ та СС генотипів (p=0,001 та p= 0,019). Носії ТТ генотипу мали на 37 % вищу концентрацію ТГ порівняно із носіями СС генотипу (p = 0,028). Виявлено підвищену концентрацію ХС

ЛПНЩ на 24 % та 21 % у носіїв ТТ генотипу порівняно із носіями СС та СТ генотипів (p = 0,001 та p = 0,020).

Висновки. Пацієнти, які є носіями ТТ генотипу мають вірогідно вищі показники концентрації ХС, ТГ, ХС ЛПНЩ та нижчий рівень ХС ЛПВЩ, ніж носії СТ та СС генотипів. Доведено асоціацію Т алеля з більш атерогенним складом плазми крові у хворих на АГ.

ВПЛИВ БАЗИСНОЇ ТЕРАПІЇ НА ФІЗИЧНИЙ ТА ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН ПАЦІЄНТІВ З ХРОНІЧНИМ ОБСТРУКТИВНИМ ЗАХВОРЮВАННЯМ ЛЕГЕНЬ

Музика М.С, Дениско А. В.
Науковий керівник: Маслоїд Т.М. (асистент)
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова,
кафедра клінічної фармації та клінічної фармакології

Актуальність: Хронічне обструктивне захворювання легень (ХОЗЛ) займає одне з провідних місць у структурі захворюваності та смертності у світі. Чисельність хворих становить 600 млн. За статистичними даними в Україні смертність від хвороб органів дихання становить 28,54 випадків на 100 тисяч міського працездатного населення.

Мета: визначити фізичний та психологічний стан пацієнтів до та через 18-20 днів проведеної базисної терапії з допомогою функціональних проб та опитувальника.

Матеріали та методи: обстеження було проведено 22 пацієнтам віком від 45 до 61 р., які проходили курс лікування препаратами «Серетид», «Беродуал Н». Оцінка показників проводилась до і через 18-20 днів прийому медикаментів. Для визначення якості життя у хворих на ХОЗЛ використовували неспецифічний опитувальник SF-36 (Health Status Survey). Він складається з 8 шкал, які у сукупності дозволяють оцінити фізичний та психічний стан пацієнтів. Вивчалися показники загального самопочуття, життєздатності, суспільної діяльності, вираженості болю, емоційного стану. З метою вивчення показників дихальної системи проводилась спірографія.

Результати: За показниками якості життя відповідно до опитувальника SF-36 було встановлено, що рівень фізичного функціонування у досліджуваних осіб зріс в середньому на 24,5 %, інтенсивність болі зменшилась на 20%, загальний стан покращився на 22,5%, життєва активність стала інтенсивнішою на 19%, соціальне функціонування зросло на 21,5%, а психічний стан – на 25%. Показник $ОФВ_1$ у пацієнтів покращився на 11,14%; індексу Тифно на 12,3% .

Висновок: Результати проведеного лікування вказують на покращення якості життя пацієнтів з ХОЗЛ, це підтверджується показниками тесту SF-36. Базисна терапія сприяє позитивній динаміці показників $ОФВ_1$, та індексу Тифно. На основі цих даних, можна стверджувати, що базисна терапія має позитивний вплив на фізичний та психологічний стан пацієнтів з ХОЗЛ.

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ЛІКУВАННЯ ПАЦІЄНТІВ ІЗ НЕСПЕЦИФІЧНИМ ВИРАЗКОВИМ КОЛІТОМ ПРИ РІЗНИХ СТУПЕНЯХ АКТИВНОСТІ ЗАХВОРЮВАННЯ

Муренець Н.О., Кучма Н.Г., Гуленок О.М., Несторук М.І., Костик А.Ю.
Сумський державний університет, кафедра внутрішньої медицини післядипломної освіти

Незважаючи на багаторічне вивчення неспецифічного виразкового коліту (НВК), схеми лікування досі залишаються недосконалими.

Метою даного дослідження було визначення ефективності базисного лікування у пацієнтів із НВК різного ступеню активності захворювання.

Матеріали та методи: Обстежено 33 хворих із НВК, які були розподілені на 2 групи. І групу склали 18 осіб з середнім ступенем активності, ІІ групу – 15 пацієнтів із тяжким ступенем активності. Для визначення ступеня активності захворювання використовували